

været oprigtigt de steder, vi har besøgt, og man har været glad for at få lejlighed til igennem flere timer at fortælle om, hvad der foregik lige netop der.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Mogens Jensens sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Det er rart at høre fru Pia Kjærsgaard erkende, at der virkelig er store problemer i vores velfærdssamfund, som skal løses, og som jo ikke mindst skyldes den politik, som fru Pia Kjærsgaard har været med til at lægge stemmer til.

Jeg kan jo slet ikke få det til at passe med, at fru Pia Kjærsgaard her tidligere nærmest har stået og pralet med, at man har været med til at gennemføre skattelettelser for 10 mia. kr. Hvorfor er det noget at prale med, når man samtidig kan se, at der i store dele af den offentlige sektor virkelig er behov for hjælp og indsats og ydelser? Hvordan kan det være, at Dansk Folkeparti har prioriteret at give skattelettelser, hvoraf de fleste gik til de mest velhavende i det her samfund, når man samtidig kan konstatere, at der ude i den offentlige sektor er et behov for oprustning og for yderligere ressourcer?

Jeg forstår jo, at fru Pia Kjærsgaard bl.a. har været på Frederikssund Dagcenter, hvor man står over for at skulle fyre to fuldtids- og to deltidsmedarbejdere, hvilket blot er ét eksempel. Jeg vil spørge fru Pia Kjærsgaard: Hvordan kan det være, at man vil lægge stemmer til en masse skattelettelser, samtidig med at man gennemfører nedskæringer sammen med regeringen i den offentlige sektor?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg har i dag været meget forundret over, at Socialdemokratiet nu pludselig har fundet en ny taktik, ikke særlig snedigt synes jeg, i form af at tale om skattelettelser, altså forårspakken, som i den grad var en succes, og som Socialdemokratiet burde have været med i, fordi pengene jo præcis ikke gik til de velstillede, som hr. Mogens Jensen sagde. Hr. Mogens Jensen er helt forkert på den. De gik til folk i bunden af indkomstska-laen, de gik til jobfradrag, og de gik til mellem-indkomsterne. Slut. Pengene gik ikke til de mest velstillede, det er forkert. Det var faktisk LO-arbejderne, som fik allerallermest ud af det, og det gav luft til hele systemet.

Kl. 17.25

Det var et godt initiativ, det var et godt tidspunkt. Og står jeg ved det? Jamen jeg plejer at stå ved alt, hvad jeg gør. Noget er jeg måske mindre stolt af, noget prøver jeg sådan at skubbe lidt til side, men når nu hr. Mogens Jensen selv fremhæver det, så vil jeg da gerne sige det igen: Det, der skete dengang, var genialt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er glad for at høre, at fru Pia Kjærsgaard bekymrer sig om den stigende ulighed i samfundet og tager afstand fra socialministerens ønske om øget ulighed. Jeg er også glad for, at fru Pia Kjærsgaard bekymrer sig om det minuttyranni, der er i ældreomsorgen, den kortere og dårligere service, vi kan give ældre borgere. Jeg er også glad for, at fru Pia Kjærsgaard bekymrer sig om de mange medicinske patienter, der ligger på gangene på hospitalerne. Det er et godt udgangspunkt.

Men nu har Dansk Folkeparti jo haft et medansvar for den førte politik i næsten 6 år, og det kan der stilles et spørgsmål om. Pressen er stort set gået fra salen, så nu kan vi i en sådan lukket kreds måske få et svar. Bekymrer det ikke fru Pia Kjærsgaard, at konsekvensen af at have sagt ja til et skattestop og samtidig lave skattelettelser på 10 mia. kr. – de kunne have været brugt til at fjerne ventelisterne med, fjerne sengene på gangene, give ældre en bedre omsorg, give plejerne en højere løn osv. – var en forkert prioritering, når der nu er så store mangler i den offentlige sektor, som fru Pia Kjærsgaard selv understreger?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, det var ikke en forkert prioritering, og jeg tror, at jeg har forklaret det mange gange i dag. Det var ikke en forkert prioritering. Og samtidig – det skal vi jo ikke glemme – har hele velfærdsområdet fået et gevaldigt milliardløft. Det kan dokumenteres, sådan er det. At der stadig væk er områder, der skal løftes, er vi slet, slet ikke uenige om, vil jeg sige til hr. Ole Sohn.

Jeg står jo ikke her i dag og påstår, som nogle siger, at alt er rosenrødt, og at alt er lykkeland. Nej, der er bestemt områder, som skal løftes, hvilket vi har set med egne øjne, f.eks. områder inden for plejesektoren, hvor der er blevet vist tv-udsendelser med skjult kamera. Man kan have sympati eller ikke sympati for brugen af